

„אתם עיוורים!“ צעקה ויזיאן דל-ביאנקו

מלכת היופי

שתיים בחרו בבתיה כבירי. בתיה היא נערה נאה די יפה, אבל אין מה להשוות אותה עם סמדר. לא בהליכה, לא במראה, לא בגובה. בכלום.

החלטה מוקדמת: חיילת

רק קהל עצמו היה מאוכזב, ולאחר ה' הודעה של השופטים צעקו „כזו בוז“ ו„סמדר המלכה“. מסכן שיקה אופיר, ש' צריך היה להרגיע אותם.

רק החיילים היו גאים על הבחירה, כי בתיה היא חיילת כמוהם. האורחים בחדאי לא ידעו שזו היתה הסיבה העיקרית לבחירתה.

כי אצלנו, בבחירות למלכת-היופי, לא חשוב כל כך היופי, ולא חשוב כל כך ה' מראה. העיקר שהבחורה תדע קצת אנגלית, תהיה צברית אמיתית, ותוכל לייצג את ישראל במגבית-המאוחדת.

השנה החליטו שאת ישראל צריכה לייצג חיילת, בגלל המלחמה, ולכן בחרו בבתיה, ולא במלכה האמיתית, סמדר. ביהוד סמדר היא בחורה מרוקאית. שגרה בגבעת אולגה; אבא שלה פועל באליאנס והיא האחות ה' בכירה במשפחה של תשעה ילדים, היא עבדה כמלצרית במלון מירמר.

בכלל, תחרות מלכת-היופי זה קודם כל עסק. עסק טהור, המבוסס על פרסומת של מוצרים. חסרוקות, שמלות, נעליים סבונים

מאת ויזיאן דל-ביאנקו מלכת היופי 1966

כ שנצמרה הבחירה של מלכת-היופי, לא יכולתי להתאפק. ניגשתי לשופטים ואמרתי להם: „אתם עשיתם איצדק משווע. אתם סתם עיוורים. בשביל זה הייתם צרי' כים לשבת שעתים בחורזי“

הבחירה היתה לדעתי מועזעת. מי שראה את המועמדות לא פקפק בכך שהתואר מגיע לסמדר דרוז.

היא היתה הבחורה היפה ביותר בערב. זוג רגליים משגע, הכי יפות שראיתי בחיי, פנים מקסימות. מהרגע הראשון שהיא עלתה על הבמה הקהל ידע: הנה מלכה. השופטים הסתגרו להם בחורזי, ואחרי

הערביה שנפסלה

לפני חמש שנים היתה תחרות מלכת-היופי מלווה אף היא בשערוריה, כשלא נבחרה שרין אברהם הערבית, ובמקומה בחרו באסתר כפיר, נערה שלא הצטיינה ביופי מיוחד במינו. השערוריה היתה גדולה לאחר שהתברר שקולה של עורכת לאשה הוא השכריע.

המסור

ויזיאן דל ביאנקו, אשר היתה מלכת-היופי. לא הצלחתי לברר אם לאשה מקבל אחוים מהרצאות של הנערות בפני הבונדס, או תשלום חד פעמי. בכל אופן זה עסק טהור.

בודקים אותה כמו סחורה

מי שלא מתאימה למלכת השנור הזאת, לא נבחרת, היא יכולה להיות הנערה הכי יפה בעולם, היא נשארת בבית. מיד לאחר התחרות נלקחת הנערה ה' נבחרת למשרד מלווה-הפיתוח בירושלים. שם בודקים אותה כמו סחורה, מכל ה' צדדים, ומתאימים אותה בשביל ההופעה ב' פני יהודים בניו-יורק.

אבל דואגים, בו בזמן שתכניס כסף גם לעתון בארץ. ומחתימים אותה על כך ש' במשך שנה שלמה תעמוד לרשות העתון — בפרסומת מכל סוג.

הצרה, למשל איתי, היא שהמקצוע שלי זה דוגמנות. פקידה, ברגע שהיא נבחרת, יכולה עדיין להמשיך במקצוע שלה. היא לא מפסידה שום דבר, ואילו אני, הייתי צריכה לעבוד בדוגמנות מקצועית — כי פרנסתי משפחה שלמה לכן סיבתי ל' חתום.

לפני שהבחורה יוצאת לחוץ-לארץ, היא צריכה להפקיד שטר התחייבות שתחזור ל' ארץ. ממני דרשו להפקיד עשרים אלף לירות, ובסוף התפשרו על חמשת אלפים.

כל מטומטמת יבודה

כ שהמוכה מגיעה לאמריקה היא מקבלת מאה וחמישים דולאר לשבוע, בתוספת דור. אוכל וטלפונים — על חשבונה.

אחר כך מתחילה העבודה של ה' הרצאות במגבית. בארץ חושבים שכדי ל'

עוד חיילת

מלכת היופי עליזה שדה, המלכה לשנת 65. היא היתה אז חיילת ששירתה בקיבוץ, במסגרת הנחיל, דבר שעזר, כמוכן לבחירתה.

חיילות

רונית רינת, מלכת היופי לשנת 64, שאמנם לא ה' קקה לתואר „חיילת“, אבל נעזרה בו. תמונותיה. בבגדי חיילת פורסמו בעולם.

דאעות בעיניים

של מלכת החן דניאל, כשמדריכתה לאה פלשטר מנחמת אותה. רבות מהנערות המועמדות פרצו בבכי.